

Film & Kino:

INNSPILL TIL KULTURUTREDNINGEN 2014

Film & Kino er en kommunal medlemsorganisasjon og bransjeorganisasjon for kino og video. Vi er bedt om å redegjøre for utviklingen på filmområdet, slik våre medlemmer opplever den. Vi velger i denne sammenheng å definere ”medlemmer” til å omfatte kinoene og videobransjen, ikke bare våre medlemskommuner, da vi mener et slikt videre medlemsbegrep vil gi et mer fruktbart innspill. Vi velger likedan å dele vårt innspill i en generell del, og en mer spesifikk del der vi snevrer inn mot Film & Kino og organisasjonens evne til å løse sine oppgaver.

Generelt:

For filmområdet som sådan og for kino- og videobransjen har kulturløftet og regjeringens kulturpolitikk siden 2005 betydd et løft. Det er blitt flere norske filmer, det er blitt bedre norske filmer og det er blitt et større publikum som ser norsk film. Dette er selvfølgelig et gode både for kinoene og for videobransjen. Det har ført til flere fornøyde kunder og bedre økonomi, noe som også kommer kommunene til gode gjennom mer fornøyde innbyggere og mindre behov for kommunale tilskudd til den lokale kinodriften.

Så til de konkrete problemstillingene:

- Beskriv de viktigste endringen kulturpolitikken etter 2005 har skapt innen filmområdet, slik Film & Kinos medlemmer opplever det.

De viktigste endringene knytter seg for Film & Kinos medlemmer til økt produksjonsstøtte til norsk film. Særlig viktig har den såkalte 50/50-støtten vært, da den åpner for finansiering av filmer med stort publikumspotensial. Men også økningen av filmer finansiert over konsulentordningen har vært viktig, da den bidrar til å øke kvaliteten i norsk film, om ikke alltid i den enkelte film, så generelt for norske filmer som sådan. Enkelt sagt: Vi har fått flere gode, norske filmer med publikumsinteresse. Noe som ikke bare skyldes flere midler til produksjonsstøtte, men også at vi etter hvert har fått nye, dyktige filmarbeidere, som sammen med allerede etablerte regissører og produsenter har gitt den norske filmen et løft. Og å økte lanseringstilskudd fra Norsk filminstitutt er i denne sammenheng viktig.

Omorganiseringen av institusjonene på filmområdet har hatt mindre betydning for kino- og videobransjen. Det er den økte produksjonsstøtten som har vært utslagsgivende.

- I hvilken grad og på hvilke måter har kulturpolitikken etter 2005 endret arbeidsbetingelsene for Film & Kinos medlemmer.

Kulturpolitikken, og filmpolitikken, som sådan har i liten grad endret arbeidsbetingelsene for Film & Kinos medlemmer. Som nevnt har norsk film de siste årene bidratt til å sikre økonomien i kino- og videobransjen, men neppe i en grad som påvirker arbeidsbetingelsene. Det er fortsatt importert film som bærer hovedtyngden av repertoaret, både på kino og dvd.

Det som har endret arbeidsbetingelsene i bransjen er digitaliseringen av norske kinoer. Men denne er finansiert av avgiftsmidlene i Norsk kino- og filmfond og ikke over regjeringens budsjetter.

- På hvilke måter har ev eventuelle endringer i arbeidsbetingelsene på virket deres muligheter til å oppfylle målene om at alle skal ha tilgang til kulturopplevelser og om økt kvalitet?

Bedre besøk på norske filmer på kino og bedre salg/leie av dvd bidrar til å oppfylle målene om at alle skal ha tilgang til kulturopplevelser. Film og kino er det kulturtilbud som når flest mennesker. Bedre kvalitet på norske filmer gir også økt kvalitet for filmpublikummet.

Det som i første rekke har gitt økt kvalitet og også økt opplevelsesverdi på kino i perioden, er digitaliseringen. Denne har åpnet ikke bare for bedre teknisk kvalitet, men også for nye opplevelser som 3D-film og direkteoverført opera i kinosalen.

Film & Kino:

For Film & Kino, og dermed også for organisasjonens medlemmer, har kulturpolitikken etter 2005 hatt en negativ effekt. Dette skyldes at avgiften på film og videogram, som går til Norsk kino- og filmfond og finansierer Film & Kinos virksomhet, har sunket drastisk siden 2007, som en følge av at omsetningen av DVD er sunket. Noe som igjen skyldes blant annet at utbyggingen av kabelnett med utleiemuligheter via GET og Altibox fører til konkurser og nedleggelse hos faghandelen.

Samtidig som inntektene synker, er Film & Kino av Kulturdepartementet pålagt nye oppgaver som følge av filmmeldingen, St.meld. nr.22 (2006-2007). Resultatet er at det ikke lenger er samsvar mellom Film & Kinos inntekter og de oppgaver organisasjonen er satt til å løse. Dette har medført at organisasjonen har fått mindre midler til rådighet til sine egentlige kjerneoppgaver, som er støtte til import og distribusjon av kvalitetsfilm og barnefilm, støtte til kino- og kulturtiltak ved de lokale kinoene, samt rådgivning, informasjon og kompetansegivende tiltak for kino- og videobransjen.

For kinoene og kommunene har knappere budsjetter i Film & kino ført til at prosjekter som de har tillagt stor viktighet som nasjonale markeds kampanjer, publikumsundersøkelser, lokale tiltak med mer, blitt sterkt svekket. Dette skaper misnøye lokalt og regionalt.

Film & Kinos vanskelige økonomiske situasjon går også ut over filmtiltak som er avhengige av tilskudd fra Film & Kino, slik som filmfestivaler og cinematek. I 2012 har organisasjonen måttet kutte ned på tilskuddet til filmfestivaler, i 2013 må vi kutte tilsvarende på støtten til cinematek. Noe som igjen betyr at disse virksomhetene får problemer med sin drift. Så mens andre kulturtiltak har nytt godt av kulturløftet og regjeringens politikk og har kunnet styrke sin virksomhet, har Film & Kino og de tiltak som er avhengige av organisasjonens støtte, måtte skjære ned.

Likedan har Film & Kino måttet overlate sitt tidsskrift (tidligere: Film & Kino, nå Cinema) til forlaget Pandora og organisasjonen har måttet kutte ned på antall spillesteder i Bygdekinoen, som er Film & Kinos ambulerende kinovirksomhet. Vi er i dialog med departementet om dette, og håper at noen av våre oppgaver kan tilbakeføres til statsbudsjettet i årene fremover.

Oslo 17.04.12
Lene Løken
Adm. direktør
Film & Kino